

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
5. června Léta Páně 2011

S V A T O

V Á C L A V S K Á

V I N I C E 6

ČERVEN

NA CESTĚ

„... v naší době si nikdo nemůže udržet žádné tajemství sám pro sebe. I nejtajnější rozhovorům lze naslouchat a oznámit jejich obsah dále. (...) Žijeme přeci v době podezřívání...“ Tak napsal v 50. letech minulého století Mika Waltari ve své knize *Jeho království*. Ani o píd se naše doba neliší od dob předchozích. Je to stále ten samý svět...

Na kříži si Pán „šel pro královskou korunu do vlastního království, které není z tohoto světa“. Svým zmrtvýchvstáním přinesl své království odpuštění a milosrdenství mezi nás. On jsou dveře, kterými do jeho království můžeme vstoupit, stejně jako ovečky vcházejí a vycházejí a nacházejí pas-tvu (srov. Jan 10, 1-10).

Kniha Jeho království je krásné velikonoční čtení.

Mladý Říman, pokorného srdce, pro-vází čtenáře obdobím od ukřižování po nanebevstoupení. Příběh je sice smyšlený, ale velice silný. Příběh o touze poznat Pravdu a jít za Ní. Říman říká, že „se stalo v Římě, že se jakýsi občan z lásky k bohaté židovské dceři nechal obřezat a podrobil se vašemu (židovskému) jhu. Cesta Ježíše Nazaretského je přece něco víc než krásná žena a i to nejbohatší věno! Pro to, abych nalezl cestu do jeho království, bych učinil cokoliv...“

Pán nám otevřel dveře do svého království a ukázal nám cestu. Slavili jsme Nanebevstoupení, blíží se slavnosti Soslání Ducha Svatého a Svaté Trojice – přeji vám, aby vaše srdce stále hořela touhou jít cestou Pána Ježíše. *AL*

O H L É D N U T Í *za minulým měsícem nebo i dál*

Noc kostelů

V pátek 27. května se konala v několika státech Evropy Noc kostelů. Pražská arcidiecéze měla k dispozici velmi pěkně vypracovanou brožurku se všemi otevřenými kostely, včetně jejich programů, a mapku, kde lze kostely nalézt.

V brožuře byl také náš kostel sv. Václava. Program byl pestrý: celý večer, tj. od šesti do půlnoci, byl k dispozici otec Stanisław. Měl vyhrazený koutek u zpočívnic s nápisem „Jsem kněz, můžeš mi říct cokoliv“. Opravdu, jeho nabídky využila celá řada jak farníků, tak cizích návštěvníků.

Velmi pěkným nápadem byla „zeď radosti“ a „zeď nářků“. Byly jimi dvě nástěnky. Příchozí návštěvníci mohli psát, co jim působí radost, a naopak odevzdat svou bolest...

Od půl deváté hrála v Sále u sv. Václava nám dobře známá kapela Missa. A bylo našlapáno – sál nestačil, vzduch nestačil, lidé stáli až v kuchyňce. Jedním slovem: úspěch. A pro nás hlavně radost.

Po koncertu se ujal slova Jenda Rückl a „provedl“ návštěvníky kostelem. Byla to prohlídka netradiční a velmi šťavnatá. Dozvěděli jsme se, co je to kostel, odkud slovo kostel pochází, k čemu kostel slouží, a také jsme poznali bohatou historii kostela sv. Václava.

Na závěr večera jsme se modlili zpěvy Taizé. Do proseb jsme vložili trápení ze „zdi nářků“ a do díky chvály ze „zdi

radosti“. Ačkoliv už bylo po půlnoci, nikomu se nechtělo odejít.

Během Noci kostelů prošlo sv. Václavem přes 550 lidí. Mnozí projevíli zájem o kostel sv. Mikuláše a o prohlídku věže, ani jedno jsme jim nemohli ukázat, ale jejich zájem nás velmi potěšil. Myslím si, že se noc velmi vydařila, a těším se příští rok. AL

Letem světem

Májový měsíc byl bohatý na události, setkání i na liturgický život. Každou středu a každý pátek v květnu jsme se mohli před eucharistiemi společně modlit májové pobožnosti.

Ve čtvrtek 5. května koncertoval v kostele sv. Mikuláše Vítek Náměstek ml.

Mimofarní zpráva: ve dnech 13. až 15. května probíhaly oslavy svátku Jana Nepomuckého. Vyvrcholily poutní slavností v katedrále, kterou celebroidal arcibiskup Dominik Duka. Poté následovalo procesí k soše Jana Nepomuckého na Karlově mostě. Poté vypluly na Vltavu lodě a celé oslavy byly zakončeny ohňostrojem.

V pondělí a v úterý 16. a 17. května proběhla duchovní obnova seniorů na již mnohokrát prověřeném Monínci.

Ve čtvrtek 19. května proběhla v sále u sv. Václava vikariátní konference.

Mimofarní zpráva: 23. května zemřel v Hradci Králové ve svých požeňnaných 91 letech arcibiskup Karel Otčenášek. Dle slov arcibiskupa Dominika Duky „patřil mezi poslední velké osobnosti umlčované církve a na jeho osudech se dá dobře popsat dlouholetý boj katolické církve s komunistickým režimem“. Rozloučení se konalo 3. června v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové.

Dne 27. května jsme se zúčastnili Noci kostelů. Pochopitelně jsme nebyli jedinou farností. Noc kostelů nebyla

záležitostí pouze pražskou, ale celé České republiky a několika dalších států Evropy.

V sobotu 28. 5. se večer v kostele sv. Václava konala opět modlitba v duchu Taizé.

Ve čtvrtek 2. června jsme slavili Nanebevstoupení Páně a zahájili jsme novou modliteb k Duchu Svatému.

V sobotu 4. června se konal farní výlet. Tentokrát se jelo na Karlštejn a doufám, že nám o výletě někdo v příštím čísle povypráví. *AL*

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Farní charita 11. 5. 2011

(Mt 25,35n)

Opět moc prosíme dobrovolníky, kteří by chtěli a mohli sloužit druhým **nasloucháním, sdílením, příp. i malou fyzickou pomocí**, ať se nám přihlásí. Vystávají další potřeby.

Děkujeme všem dárcům - na Zelený čtvrtek bylo pro sociálně slabé vybráno 11 845 Kč a v rámci akce „Postní almužna“ byly ADCh Praha předány postničky s celkovou částkou 3 280 Kč za vršovickou farnost.

*Hanka, fachavrsovice@email.cz,
721 444 323*

č. účtu farnosti: 280828389/0800
pro fachu VS: 33333

Co a jak se děje na Alfě

Již potřetí se ve vršovické farnosti budou konat kurzy Alfa. V květnovém čísle Vinice byly zveřejněny zápisky z přednášky P. Pavla Semely „Jak pořádat kurzy Alfa v katolické církvi“, připomínající podmínky, které farnost musí vytvořit a které jsou pro fungování Alfy nezbytné. Napadlo mě ale, že ne mnoho lidí ve farnosti má konkrétní zkušenost s kurzy Alfa, a tak možná stojí za to, abych se zde krátce rozepsala, co Alfa nabízí a jaká by měla být.

Kurzy Alfa jsou cyklem deseti setkání seznamujících se základy křesťanství.

Večery začínají večerí, pokračují krátkou modlitbou ve formě chval a díky s kytarou, dále následuje přednáška na dané téma a nakonec diskusní skupinky. Součástí kurzu je i víkend

strávený zpravidla mimo Prahu (resp. celodenní sobotní setkání).

Každá z těchto částí setkání má svůj význam a úlohu. Díky přednáškám je možné, tak jako na každém jiném kurzu, získat informace - v tomto případě o základech křesťanské víry. V diskusních skupinkách mají hosté-účastníci kurzu možnost vyjádřit své postoje a názory, a konfrontovat je s ostatními. Čas vymezený pro večeri je prostorem pro navázání vztahů s hosty. Modlitba zase pootevřívá vhléd do vztahu mezi věřícími a Bohem.

Pomocí výše uvedeného popisu struktury večera se snažím naznačit, že na Alfě jde o něco víc, než jen o poskytování informací o křesťanství. Právě proto, že má být kurzem seznamujícím se „základy křesťanství“, snaží se vytvářet prostor pro hlubší vyjádření toho, čím je křesťanská víra především - vztahem mezi Bohem a námi. Alfa se nezabývá „dokazováním“, jestli Bůh je či není, ale ukazuje, čím je víra pro věřící.

Základním pilířem kurzů Alfa je vždy tým, který Alfu pořádá. Tento tým není jen skupinou lidí ochotných přispívat svou prací ke zdaru nějaké „akce“, ale je především společenstvím věřících. Těžko bychom mohli druhé seznamovat se základy víry, pokud bychom neukázali základ samotný - a tím je živý vztah mezi námi a Bohem. A tento vztah nelze ukázat jinak než v součinnosti s Bohem samotným. Ježíš řekl: „Kde jsou dva nebo tři shromáždění ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt 18, 20). Proto skrze společenství týmu Alfý se sám Pán stává účastníkem. Kromě toho toto společenství ukazuje druhý rozměr křesťanské víry, ten „ho-

rizontální“ - vztah mezi námi-věřícími a Bohem ovlivňuje naše vztahy k sobě navzájem a k ostatním lidem - a tento vztah mají hosté možnost zakusit na vlastní kůži.

Díky přítomnosti živého Boha ve společenství je Alfa zároveň prostorem, v němž mohou hosté, pokud dospějí k tomu rozhodnutí, Krista také přijmout (příležitost je k tomu dána např. právě na zmiňovaném víkendů). Nikdo je k tomu ovšem nenutí, naopak je stálá snaha zdůrazňovat respekt k jakémukoli postoji. Neustále usilujeme o to, aby se hosté, kteří si nepřejí být hlouběji osloveni vírou, cítili stále dobře a svobodně, a aby se v určité chvíli nestali „exoty“, kteří se nějak vymykají.

Směle si troufám tvrdit, že hlavní filosofií Alfý je důraz na fakt, že Pán Ježíš přijímá v každé chvíli každého člověka bez ohledu na jeho přesvědčení, stupeň víry či postoj k Bohu. Alfa si nečiní za cíl převrátit život účastníků, ale chce být kapkou v řece duchovního života - nejen hostů, ale i účastníků týmu. Alfa je prostorem jak pro ty, kteří touží začít žít duchovním životem a přijmout Boha, tak pro ty, které křesťanství jen zajímá a chtějí si rozšířit obzory.

Nadcházející běh Alfý je můj „jubilejní“, desátý. Sedmi běhů jsem se účastnila ve své domovské farnosti ve Stodůlkách a po delší přestávce jsem se k Alfě vrátila ve Vršovicích. Původně to mělo být jako na „misie“, abych zde pomohla Alfu založit vzhledem ke svým zkušenostem, rychle jsem tady ale zapustila své „alfakořeny“. Je to proto, že by mi bylo líto opustit to společenství, které se tady vytvořilo, u jehož zrodu jsem stála a které se stále vyvíjí. Je to

společenství skvělých lidí, od kterých je možné se hodně učit, a které vnímá Alfou stejně jako já. Je to společenství velmi různorodé - od dlouholetých farníků až po čerstvě pokřtěné. Každý z nich má živou víru, kterou zvěstuje a zprostředkovává naprosto jedinečným způsobem. Díky tomu Alfa zde nabízí pestrou škálu různých přístupů a ukazuje, že křesťanská víra je velmi blízká životu, a je i životem samým.

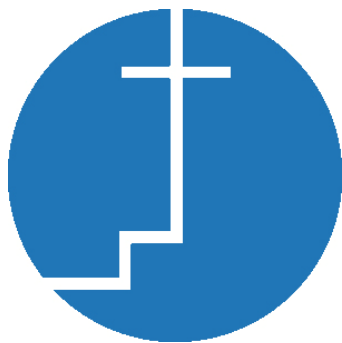
Pokud vás Alfa oslovila, prosím, neváhejte ji doporučit svým známým, kteří

se zajímají o křesťanství nebo chtějí začít žít duchovním životem. Zároveň jste zváni stát se účastníky Alfy jako doprovod svých známých, nebo i v případě, že byste si chtěli Alfou vyzkoušet na vlastní kůži.

Žádná Alfa by nefungovala bez podpory farnosti, jak bylo zmiňováno v článku v květnové Vinici. Proto jsem velmi vděčná vám všem za modlitební a duchovní podporu, která se vršovické Alfě dostává. SK

Nenápadná premiéra

Ti, kdož přišli o Noci kostelů (27. 5. 2011) do kostela sv. Václava, mohli vidět mimo jiné i následující obrázek:

Byla to první veřejná premiéra nového LOGA naší farnosti. Již několik měsíců ho používáme v korespondenci, nyní se však objevilo uvnitř kostela, uvnitř prostoru, který je logem znázorňován.

Někdo se může ptát, co to to logo vlastně je a proč ho potřebujeme. Logo je značka, symbol, označení v našem případě farního společenství i místa,

kteří je s tímto společenstvím spojené. Slouží k tomu, aby na první pohled bylo vidět, že se jedná o *Rímskokatolickou farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha 10-Vršovice*. No, uznejte, že je to poněkud dlouhé. Takhle se člověk podívá a ví: *To jsou ti, kteří patří do Vršovic, to je vršovická farnost.*

S tím souvisí druhý význam, jak naše logo můžeme číst. Když se na něj zadíváte delší dobu, můžete vidět tvář člověka. Do spojitosti se tak dostává kostel sv. Václava a lidé, kteří se v něm scházejí. A to jsme přece my. My, kteří žijeme ze svatováclavské tradice vtělené profesorem Gočárem do jednoho z nejzajímavějších kostelů široko daleko. My, kteří svým každodenním životem (snad) naplňujeme Kristův odkaz po vzoru sv. Václava. - Ptám se tedy: Můžeme tohle logo přijmout za své?

Zbývá ještě poděkovat firmě Garp s. r. o., která logo navrhla a profesionálně zpracovala: Přátelé, upřímně díky!

PaS

S V Ě T E C *v tomto měsíci*

Sv. Medard z Noyonu, biskup

Svátek 8. 6.

Medardova kápě 40 dní kape.

česká pranostika

Tuto pranostiku známe téměř všichni, ale co víme o Medardovi samém?

Narodil se kolem r. 473 v Salency ve Francii bohatému šlechtici Nektardovi a jeho ženě Protagii. Již jako chlapec byl laskavý a dobrotivý k chudině, často rozdával chudým pokrmy, neváhal dáti chudému vlastní šat, jindy daroval cizinci, jemuž loupežníci ukradli koně, ze stáje otcovy koně jiného. Otec synovi v jeho dobročinnosti nijak nebránil, naopak měl z chlapce radost. Dal hochovi to nejlepší vzdělání doma, a když dorostl, poslal jej na studie do tehdejšího královského města Tournay, aby se dále vzdělával. Medard se tam odebral spolu se svým přítelem Eleutheriem. Spolu se věnovali studiu věd a modlitbám, na rozdíl od svých spolužáků, kteří se často více než studiu věnovali různým radovánkám. Medard se rozhodl pro kněžství a ve svých 33 letech byl vysvěcen a působil ve svém rodišti v Salency. Byl dobrotivý a konal záslužné skutky, ale nejraději potají. Daroval Salency 12 jiter polí k tomu účelu, aby z jejich výtěžku byla každoročně obdarována nejctnostnější panna ze Salency obno-

sem 12 tolarů. Byla to vlastně jakási předchůdkyně dnešní Miss, ovšem hledělo se na to, aby děvče krom krásy mělo také pěkné způsoby, umělo pracovat, bylo zbožné, a taktéž se přihlíželo k pověsti celé rodiny.

Tím se také zvýšila mravnost ve městě. Slavnost, při níž se tak dělo, byla zvána „ružovou slavností“, vyvolená dívka byla korunována věncem bílých růží.

Když bylo Medardovi 70 let, byl zvolen biskupem vermandoiským a vysvěcen sv. Remigiem. Roku 531 přeložil své biskupské sídlo do Noyonu, protože toto město bylo opevněno a netrpělo vpády nepřátel.

Medard zemřel v r. 545 v Noyonu ve vysokém věku.

Jeho kult je rozšířen především ve Francii. Je patronem sedláků, vinařů, sládků, je vzýván za suché počasí při senoseči, za úrodu polí a vinic, proti dešti, horečce, bolestem zubů a choromyslnosti.

Medard bývá zobrazován jako smějící se biskup s knihou, na níž leží 3 chleby. U sebe mívá orla (podle legendy jej chránil před deštěm), holubice, ovce nebo voly. Jeho obrazy a sochy najdeme převážně ve Francii. AK

OTÁZKA *pro otce Stanislawa...*

Stanislawe, prosím Tě, jako malý kluk jsem měl takové zvláštní přání. Velice se mi líbil čas Vánoc, stromeček, dárky, ta atmosféra, ... - no a bylo mi líto, že musíme čekat zase celý rok na nové Vánoce. Moc jsem si přál, aby byly Vánoce také v létě. Ještě jedny, prostě navíc. Teprve po mnoha letech, až v dospělosti, jsem přišel na to, že křesťané vlastně takové druhé (letní) Vánoce mají. Prosím Tě, jak to bude letos ve Vršovicích? A co ty, také jsi chtěl druhé Vánoce?

(Smích). Slavnost Seslání Ducha svatého? No, to víš, že to pro mě jsou také takové Vánoce. Spíš ale z pohledu celé církve. Její vznik, její narozeniny. Bez Ducha svatého bychom vážně nemohli vůbec nic. On neustále působí ve světě, on způsobuje, že jsme s Kristem stále ve spojení. Jedině v Duchu svatém můžeme říkat „Ježíš je Pán“, být s ním

a být v něm. Proto mám tyhle svátky velice rád.

My si Ducha svatého připomínáme ve svátosti biřmování. Ta slova „přijmi pečeť daru Ducha svatého“ jsou skutečně iniciací k tomu, abychom šli a šířili radostnou zvěst do celého světa. Abychom se nebáli mluvit o Kristu a především svým životem svědčit o jeho dobrotě a lásce. Prostě abychom byli dospělými křesťany se vším všudy.

A liturgicky u nás ve Vršovicích? Vigilie Seslání Ducha svatého bude v sobotu 11. června od 19.00 hod. Bude bez eucharistie. Tu budeme společně slavit následující den, v neděli 12. června. Těším se. Na slavnost a na všechny, kteří přijdou!

Děkuji Ti, také se těším.

PaS

P R O S T O R *pro sdílení myšlenek nápadů atp.*

Nejen právo, ale také etika

Sledujeme-li zprávy, zdá se nám někdy, že etika a hospodářské dění navzájem nesouvisí. Vždyť v konkurenci - což je v podstatě boj - často vítězí ten, kdo je dravější a někdy i bezohlednější. Tato smutná zkušenost se netýká jen hospodářství, ale mezilidských vztahů vůbec. Přesto křesťané i jiní lidé dobré vůle vědí, že etické i právní normy jsou potřebné. Konkrétně v hospodářství pro-

to, aby se soutěž nezvrhla v pouhý boj bez ohledu na následky, ale aby vedla k úspěchu schopnějších a solidnějších podnikatelů a tím k rozvoji celé společnosti. A současně, aby se ti, kteří nemají vlohy pro podnikání, mohli úspěšně uplatnit jinak. Přitom etické zásady jsou prvotní. Právní normy z nich vycházejí; pokud ne, právní soustava stojí na písku.

Rád jsem se proto účastnil 21. 5. setkání františkánských terciářů, které bylo věnováno těmto otázkám. Zaujalo mne zvláště vystoupení bývalého senátora Jiřího Šenkýře, který hovořil na téma „Sociální nauka církve je evangelium promítnuté do našeho života“. Zde není prostor zabývat se podrobně jeho slovy. Řeknu jen, že sociální nauka církve (jde vlastně o křesťanskou hospodářskou etiku) neobsahuje pouze všeobecně uznávané pravdy. Například, že zaměstnanci mají poctivě pracovat a zaměstnavatelé jim mají vyplácet sjednanou mzdu. Obsahuje i stanoviska, která jsou takzvaně kontroverzní, jako např. že nezaměstnanost je zlo! I když se nám někteří ekonomové snaží namluvit, že nezaměstnanost je nutnou součástí hospodářského dění. K tomu je potřeba dodat, že „sociální nauka“ neznamená „socialistická nauka“. Křesťanství se nedá zařadit do kategorií pravicový – levicový.

Upozorníme, kde hledat další informace: Jejich nejlepším zdrojem je „Kompendium sociální nauky církve“. Vydalo je Karmelitánské nakladatelství v r. 2008. Někdo má možná starší publikaci „Sociální encykliky (1891–1991)“, vydanou nakladatelstvím Zvon v r. 1996. Některé sociální encykliky byly též publikovány jednotlivě formou brožur (např. v nakl. Zvon). A ovšem výborným zdrojem informací je internet, zadáme-li heslo „sociální nauka církve“.

V tomto školním roce se začala přednášet i na Katolické teologické fakultě v Praze, a to v rámci nového magisterského oboru Aplikovaná etika. Sociální nauku církve přednáší prof. Lubomír

Mlčoch, který není v naší farnosti neznámý. Tato výuka není určena pouze pro bohoslovce, naopak, většinu posluchačů tvoří dálkoví studenti. (Těžiště oboru je však v problémech bioetiky, tj. ve zdravotní problematice včetně ochrany života.)

Díky Bohu za každou možnost informovat se o sociální nauce církve. Vždyť u nás téměř upadla v zapomenutí. To vynikne ve srovnání s předválečným obdobím. Tehdy příslušné papežské encykliky tvořily programový základ mnoha katolických organizací. To platilo i pro tehdejší Lidovou stranu. Ta byla tehdy stranou konfesijní, sdružovala katolíky. Dnes je tomu jinak, mezi lidovci nejsou jen katolíci. Sociální nauka církve se proto neobjevuje v programových dokumentech strany. Přitom však křesťané jiných vyznání a i někteří jiní lidé mají kladný vztah k této nauce. Můžeme proto doufat, že se strana k této nauce znovu přihlásí. Tomu by nasvědčovala slova jejího předsedy Pavla Bělobrádka v rozhovoru pro Katolický týdeník č. 19/2011, příloha Perspektivy: „Vodítko naší strany je jasné, má jím být sociální nauka církve.“ Důležité ovšem je, aby i jiné politické strany přijaly za své třeba jen některé z požadavků křesťanské etiky hospodářství. Bez ohlasu v oblasti politiky by tato etika nebyla promítnuta do právních norem.

Etické problémy nejsou pouze věcí teorie. Důsledky různých etických postojů se týkají života každého z nás. Je potřeba, aby zazněly odpovědi křesťanské etiky, která vychází z evangelia. Nemusíme se stydět říci, že jen život podle křesťanských zásad umožní dlouhodobý rozvoj celé společnosti. *M. Müller st.*

Žít pokojně – Deset rad od papeže Jana XXIII

... to je název nevelké knížky P. Johanna Haase, který je dobrým znalcem tohoto koncilového papeže. V předmluvě píše:

„Na svatodušní pondělí r. 1963 se jeho srdce zastavilo. Byl osmdesát dvě léta stár – a mlád ... Kdo to byl? Jak žil? Z jakých pramenů čerpal? Odpověď naznačuje jeho *Desatero pokoje*. Program jak být křesťanem ve všedním životě od uklízečky až po papeže, který je aktuální i dnes, *žít pokojně* by chtěli mnozí – uprostřed stresů v touze po plnějším životě.

Desatero pokoje se nabízí jako duchovní průvodce, jako podnět ve všedním životě, jako povzbuzení k možností dnešního dne.

Jenom pro dnešek – ta myšlenka ulehčuje, dodává nám klidu. Co je dnes možné, mohu bez obav vzít do rukou. Co se dnes ještě zdá nemožné, mohu bezpečně svěřit Bohu.“

Den ze dne žijeme v rukou Páně (Angelo Roncalli – Jan XXIII., 1881–1963)

Jen pro dnešek se budu snažit prožít den, aniž bych chtěl vyřešit problém svého života najednou.

Jen pro dnešek budu co nejpečlivěji dbát na své vystupování, abych se choval důstojně, nebudu nikoho kritizovat a už vůbec se nebudu snažit někoho korigovat nebo napravovat...

Jenom sám sebe.

Jen pro dnešek budu šťasten v jistotě,

že jsem stvořen pro štěstí... Nejenom na onom, ale také na tomto světě.

Jen pro dnešek se přizpůsobím okolnostem, aniž bych vyžadoval, aby se okolnosti přizpůsobily mým přáním.

Jen pro dnešek věnuji deset minut svého času dobré četbě. Dobrá četba je pro život duše stejně nutná, jako je výživa nutná pro život těla.

Jen pro dnešek vykonám dobrý skutek a nebudu o tom nikomu vyprávět.

Jen pro dnešek vykonám něco, do čeho se mi vůbec nechce. A kdybych se snad cítil uražen, dám si pozor, aby to nikdo nezpozoroval.

Jen pro dnešek si připravím přesný program. Možná jej přesně nedodržím, ale určím si jej. A budu se chránit před dvěma zly: před chvatem a nerozhodností.

Jen pro dnešek budu pevně věřit, že dobrotivá Boží prozřetelnost se o mne stará, jako by mimo mne nebylo nikoho na světě. Budu tomu věřit, i kdyby okolnosti nasvědčovaly opaku.

Jen pro dnešek nebudu mít strach, obzvláště nebudu mít strach se radovat ze všeho, co je krásné, a věřit v dobrotu.

Je mi dáno po dobu dvanácti hodin vykonávat dobro; kdybych si měl myslet, že to mám konat po celý život, vzalo by mi to patrně odvalu. Konání dobra vyvěrá z Boží milosti. Každého dne mohu důvěřovat, že mne Boží dobrota obklopuje.

JG

Tatkovy zápisky (5): Slechy

Květnové ochlazení se nám letos náramně hodilo. Máma uháčkovala Eldovi čepici - ledního medvěda - a vypadalo to, že ji bude muset uložit na půl roku do skříně. Pak ale přišli, pravda trochu předčasně, ledoví svatí muži, a Elísek ráno hrdě nastupoval do autobusu maskovaný za medvěda.

Nabídl jsem mu, že ho vytažím za uši (ty uháčkované), vzápětí jsem se ale musel opravit, protože u zvířátek se jim přeci říká slechy. To Elímu přišlo divné, a tak jsem se mu snažil vysvětlit, že zvířátka je používají k poslouchání.

No jo, ale lidé přeci taky!? Elí však bez váhání našel vysvětlení: „My přece někdy neposloucháme.“

Využívám příležitosti: „Neposloucháme - a koho?“

„No přece mámu a tátu.“ Pak se Elí

na chvíli zamyslel a povídá: „Vy ale s mámou taky někdy neposloucháte.“

„A koho?“

„Pána Ježíše,“ prohlásil Elí, aby to slyšeli i další lidé v autobuse.

Nezbývalo, než mu dát s povzdechem za pravdu: Vyznávám se všemohoucímu Bohu a vám všem, ...

Až se večer podívám do zrcadla, trochu se zatahám za uši a budu si přát, aby se proměnily v slechy. *MiM*

Inzerát

Hledám garsoniéru s WC a sprchou k dlouhodobějšímu podnájomu u slušných lidí. Tel.: 739 263 406.

Nabízím k dispozici chatu v Krušných horách pro pobyt jedné rodiny. Podmínky ryze zálesácké - přírodní, doprava autem až k objektu. Tel.: 272 737 488.

P O Z V Á N Í *následující měsíc nebo i trochu dál*

Modlitba matek

Srdečně Vás zveme na druhý večer modlitby matek, která se bude konat ve čtvrtek 9. 6. od 20.00 do 21.00 na faře. *HR*

Pouť Polabí

Bratři a sestry,

dovoluji si Vás pozvat na Mariánskou pouť Polabí v Úmyslovicích-Ostrově, která se koná 26. června 2011, tj. poslední neděli v červnu. Odjezd autobusu od nového kostela Neposkvrněného početí Panny Marie ve Strašnicích ve 13.00 hod. Odvoz zdarma. Návrat ve 18.00-18.30 hod. do Prahy. Hlavní ce-

lebrant Mgr. Tomáš Holub (královéhradecká diecéze) spolu s kněžími a jáhny.

Začátek ve 14.30 hod. v Ostrově modlitbou růžence před sochou P. Marie. Poté se vydá v 15 hod. procesí v doprovodu dechové hudby a mariánských písní do Úmyslovic. Hendikepované osoby odváží autobus. V 16 hod. slavná mše sv. před kostelem v chládku staletých lip. Možno sedět na židlích. Můžete-li, vezměte s sebou vnučata, aby místní obyvatelé viděli, že církev žije a má své nástupce. Jedná se o evangelizaci, která je v tomto kraji tolik potřebná. Kdo

by chtěl jet osobním autem na rodinný výlet, může navštívit zámek v Poděbradech, místo, kde se narodil král Jiří z Poděbrad. Prohlédnout lázeňskou kolonádu, květinové hodiny, kde trpaslík odbouchává kladívkem na muchomůrce každou hodinu (atrakce pro děti). Pokud to čas dovolí, přinesme tuto obět - je tolik potřebná. Děkuji.

Vlastislav Sixta

Pouť do Lidic

V Lidicích, ve středisku Oáza (v centru obce), bude v neděli 12. 6. v 15 hod. obětována mše svatá za lidické mučedníky. Pěší pouť od rotundy v Přední Kopanině započne v 8 hod. (spojení: bus MHD č. 312 od metra Dejvická, odjezd v 7.30 hod.). Lze se též připojit v Tuchoměřicích u kostela v 10 hod. (bus MHD č. 312 od metra Dejvická v 9.30 hod.).

M. Müller st.

Z Á V Ě R E M . . . Zase zvonky

Vzpomínáte na loňskou zimu? To bylo velikánské téma, neříkejte, že vám uniklo. Co měsíc se prostřednictvím Vinice vyměňovaly názory, má-li se při proměňování zvonit nebo má-li být důstojné ticho. Myslíte si, že mi ujel vlak a chci se do té diskuze zapojit až nyní? Trošku máte pravdu a trošku ne. Trošku jsem si chtěla zavzpomínat, jaké to bylo pěkné, když jsme měli ohlas, že farníci Vinici čtou, ba dokonce se zájmem, a cítí potřebu se vyjádřit k událostem ve farnosti.

Musím říci, že jako občasná ministrantka jsem pocítila velikou úlevu, že nemusím zvonit. Někdo zvonil rád, ale já se zvonků opravdu bála - že cinknu, kdy nemám, že mi vypadnou z ruky... Moc se mi ulevilo a s radostí jsem inovaci přijala. Samozřejmě jsem se snažila koukat na problém zvonků také z liturgického a z duchovního hlediska a zalíbila se mi ona posvátná tichá úcta při proměňování.

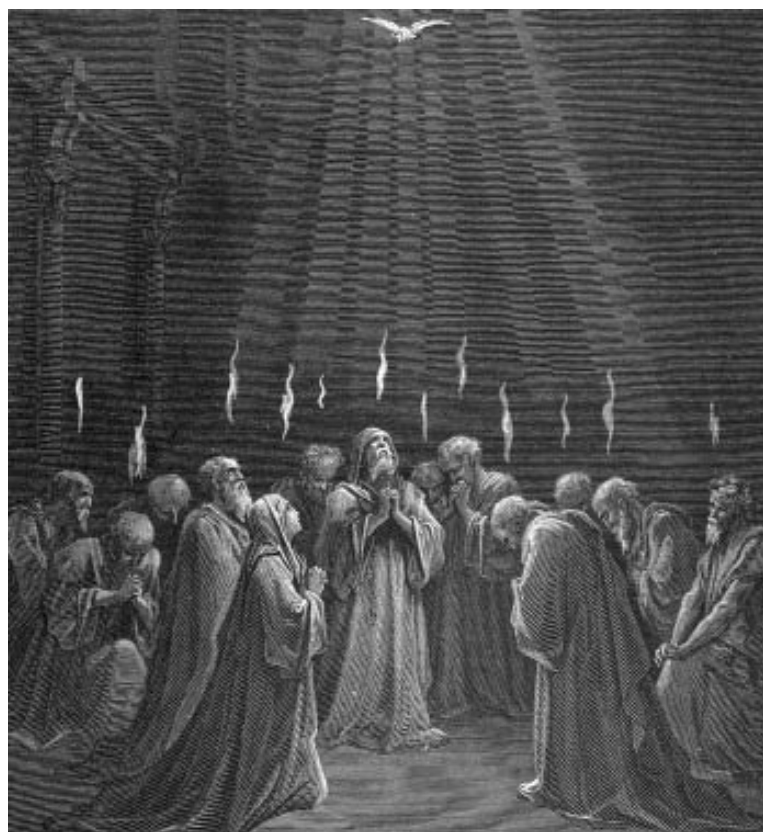
Čas plynul. Dnes už u nás ve farnosti na zvonky možná ani nevzpomeneme. Kdykoliv navštívím jiný kostel, kde se

„zvoní“, vzpomenu si na vášnivou výměnu názorů, kterou jsme měli u nás. A jsem ráda. Jsem ráda, že si zase něčeho při bohoslužbě všímám trochu víc.

V postní době jsem četla od Anselma Grüna tenounkou knížku Eucharistie. Ačkoliv jsem se do ní nemohla nijak „začíst“, jedna poznámka mě probudila a uvízla v mé paměti: zvonky. Pater Grün vyprávěl, jak se mu líbí, když při proměňování zní zvonky - ne ty malé, ale ty velké ve věži. Líbí se mu, protože je rád, když jde městem kolem kostela, slyší zvonky, a ty ho vytrhnou ze všedního dění, a on, ač se zrovna oné Eucharistie neúčastní, se pozastaví a rozjímá nad proměňováním, které se právě odehrává uvnitř kostela.

Zvonky probouzí, svolávají. Jako potřebujeme probudit ráno k tělesné činnosti, tak potřebujeme probudit ve dne k činnosti duchovní. Rozhodně ne navrhuji, aby se něco u nás ve farnosti měnilo. Pouze sděluji: mám ráda i ticho, i zvonky. Důležité je obojí patřičně vnímat.

Vaše Křepelka na Vinici

Eucharistie

neděle	8.30	kostel sv. Václava
	10.30	kostel sv. Václava (pro rodiny s dětmi)
	19.00	kostel sv. Mikuláše
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše
středa	18.00	kostel sv. Václava
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše
pátek	18.00	kostel sv. Václava
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše

- Ve čtvrtek 9. 6. v 16 hod. je v kostele sv. Václava eucharistie pro děti na ukončení šk. roku. V sobotu 11. 6. je v 19 hod. v sále u sv. Václava vigilie slavnosti Seslání Ducha svatého. Ve čtvrtek 23. 6. (Slavnost Těla a Krve Páně) jsou bohoslužby v 8.00 v kostele sv. Mikuláše a v 18.00 v kostele sv. Václava.

Příležitost ke svátosti smíření a duchovnímu rozhovoru

neděle	7.30-8.15	kostel sv. Václava
středa	17.00-17.45	kostel sv. Václava
čtvrtek	17.30-19.00	kostel sv. Václava
pátek	17.00-17.45	kostel sv. Václava

- Pokud je v nedělním oznámení ohlášena nepřítomnost faráře P. St. Góry, pravidelné termíny svátosti smíření odpadají. 9. 6. je zpověď určena pro děti.
- Jiný termín svátosti smíření je možné dohodnout s farářem P. St. Górou.

Eucharistická adorace

čtvrtek	17.30-19.00	kostel sv. Václava (9. 6. odpadá)
čtvrtek	20.00-21.00	kostel sv. Mikuláše (23. 6. odpadá)

Od 1. 7. bude platit prázdninový pořad bohoslužeb

neděle	7.30-8.15	příležitost ke svátosti smíření a duchovnímu rozhovoru	kostel sv. Václava
	8.30	eucharistie	kostel sv. Václava
středa	18.00	eucharistie	kostel sv. Mikuláše
čtvrtek	8.00	eucharistie	kostel sv. Mikuláše

TÝDENNÍ PROGRAM *pravidelných aktivit*

Po	13.30-14.30	Mariina legie /M. Pokorná/	FAR
	17.00-18.30	Kroužek vyšívání /M. Řečinská/ - do 13. 6.	FAR
	18.00-21.00	Dramatický kroužek /J. Tomsa/	SAL
	18.30	Angličtina pro dospělé /M. Müller/ - do 13. 6.	FAR
	19.00-21.00	Modlitební setkání /V. Novák/	SAL
Út	15.30-17.30	Možnost setkání s knězem ve farní kanceláři	FAR
St	10.00-12.00	Maminky s dětmi	FAR
	19.00-21.00	Setkání mladší mládeže od 15 do 19 let /K. Jančevová/ - jednou za 2 týdny	FAR
	18.45	Úklid kostela sv. Václava - 1. a 3. středa v měsíci	VAC
	19.00	Zkouška chrámového sboru /O. Polanská/	SAL
	19.15	Setkání farní charity - 2. středa v měsíci	FAR
Čt	8.45-10.00	Setkání farníků při čaji - 1x měsíčně dle oznámení	FAR
	16.00-16.45	Náboženství pro předšk. děti + 1. tř. /M. Vinopalová/ - do 2. 6.	FAR
	16.45-17.30	Náboženství pro děti - 5.-7.tř. /J. Rückl/ - do 2. 6.	FAR
	17.30-19.30	Úřední hodiny farní kanceláře pro veřejnost	FAR
	17.30	Divadelní kroužek pro děti /D. Vacková/ - do 2. 6.	FAR
	18.30	Setkání neofytů - mystagogie - do 9. 6.	FAR
	20.00-22.00	Zkouška kapely Missa	FAR

- Pokud je v nedělním oznámení ohlášena nepřítomnost P. Stanislawa, úterní možnost setkání s knězem odpadá. V nejbližší době to bude 7. 6.
- V červenci a srpnu bude možnost k setkání s P. Stanislawem 6. 7., 20. 7., 10. 8., 24. 8., 31. 8., vždy od 17 do 18 hod., anebo jindy po osobní dohodě

Kontakty

Duchovní správce - farář

P. Stanislav Góra
 telefon: 271 742 523, 602 309 766
 e-mail: stanislav.gora@knez.cz

V pondělí vyřizujte, prosím, jen neodkladné záležitosti.

Pastorační asistenti

Mgr. Jan Rückl
 telefon: 271 742 523, 728 224 255
 e-mail: jan.ruckl@centrum.cz

Ing. Pavel Švarc
 telefon: 271 742 523
 e-mail: svarc@centrum.cz

Telefon fara 271 742 523, 725 465 052

Webové stránky farnosti www.farnostvrsovice.cz

Číslo účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

na výměnu topení v kostele sv. Václava: 2088722399/0800 (heslo: TOPENÍ)

KALENDÁŘ AKCÍ *červen a začátek července 2011*

5. 6.	Ne	9.30	Představení dramatického kroužku	SAL
		11.30	Představení dramatického kroužku	SAL
		19.00	Představení dramatického kroužku	MIK
7. 6.	Út	19.00	Setkání týmu Kurzů Alfa	FAR
8. 6.	St	19.15	Farní charita	FAR
9. 6.	Čt	14.00	Svátost smíření dětí	VAC
		16.00	Eucharistie pro děti (závěr šk. roku)	VAC
		16.45	Agapé dětí	SAL
		20.00	Modlitba matek	FAR
11. 6.	So	19.00	Vigilie slavnosti Seslání Ducha svatého	SAL
15. 6.	St	18.45	Úklid kostela	VAC
		19.00	Setkání mladší mládeže	FAR
23. 6.	Čt	8.00	Eucharistie (Těla a Krve Páně)	MIK
		18.00	Eucharistie (Těla a Krve Páně)	VAC
2. 7.	So		Svatoprokopská pouť (Chotouň - Sázava)	
5. 7.	Út	8.00	Eucharistie (sv. Cyril a Metoděj)	VAC

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vršovice, www.farnostvrsovice.cz, tel. 271 742 523. Neprodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 3. 7., příspěvky dodávejte nejpozději do středy 22. 6. Kontakt: svatovinice@centrum.cz, případně osobně v kostele sv. Václava. Šéfredaktor: Anna Langpaulová (AL). Redakční rada: Stanislav Góra, Jan Růckl (JR), Pavel Švarc (PaS), Miloslav Müller ml. (MiM), Alena Králová (AK), Pavel Mikula, Markéta Řečinská. Příspěvatelé: Jana Gottwaldová (JG), Simona Kocourková (SK), Miloslav Müller st., Hanka Rechnerová (Hanka, HR). Korektura: Jana Šachlová. Sazba: Slávek Heřman. Tisk: Sylvie Tomsová a Jan Růckl, výtisky pro nás zkompletovali Polákovi